

Kormos István a Megvetőnél dolgozott, amikor Pék Pál első verseskötete, a „Rapszódia a reményről” megjelenésre várt. Pék Pál a Magvetőn Kiadóhoz adta be a kötetet, melynek egyik lektora Kormos István volt, aki a kiadást javasolta. A kötet végül is a Nagykanizsai Városi Tanácsnál jelent meg 1976-ban.

Kormos Istvánnal való barátságukat bizonyítja az a levél, melyet itt olvasható, s melyben Fodor András és Tüskés Tibor is megemlíti mint leendő szerkesztői a kötetnek.

„Kedves Barátom!

Sajnálom, hogy még áll a kéziratod, remélem elég meggyőző lektori véleményt adtunk Bandival (Fodor András – szerk.), s csak a szokásos nehézkes törvények miatt. Nem tudom, hol akarják nyomni, talán ha helyben, nem tart a nyomdai munka túl sokáig.

Én szívesen szerkeszteném, de mivel kiadói évben vagyok, összeférhetetlennek tartja a Kiadói Főigazgatóság az ilyen munkát, főleg azért is, kiadáshoz hasonló a munkám. Előfordult már, hogy ilyen kéréssel fordultak hozzám, s akkor reagáltak így személyemre vonatkozóan. De azt gondolom, hogy Fodor Bandi szívesen vállalná, bár furcsa ez a kötet dedikációja miatt. (Ő írt volna hosszabb ajánlást a könyv elejére). Azonban nem kizáró ok, a Bandi az Írószövetség Költői Szakosztályának titkára, tehát társadalmi tekintélye is van. Ehhez nincs szükség szerződésre, csak minél előbb csinálja a könyvet, hogy még 1976-ban megjelenjen. Találj ki jó szerkesztőt, ha Bandi nem vállalná, bár ezt nem hiszem, Tüskés Tibort ismered? Ő jó lenne, csak ez tovább húzná az időt, s az amúgy is kevés.

1976. június 17.

Ölel

Kormos Pista

Idézet a lektori véleményből (mely gépelt formában áll rendelkezésre a hagyatékban):

„A sokáig víz alá nyomott tehetségek legjobb tulajdonságának lehetünk tanúi: Pék Pál tehetsége s jelleme nem deformálódott a sokáig tartó mellőzésben, sőt! még nagyobb igényességre nevelődött, s maga emelte saját magának a mércét magasra. Ritkán tapasztalható ez az önfegyelem első kötetes költőnél...”

